

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **D. K. pre trestný čin vraždy** podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na neverejnom zasadnutí 11. mája 2010 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 5. februára 2010, sp. zn. 4Ntok 1/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **D. K. sa z a m i e t a**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením z 5. februára 2010, sp. zn. 4Ntok 1/2010 Krajský súd v Nitre podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh odsúdeného **D. K.** na povolenie obnovy konania v trestnej veci tohto súdu, sp. zn. 1T 25/01, v ktorej bol rozsudkom tohto súdu zo 6. júna 2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3To 92/2005 uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený za to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Krajský súd zároveň zrušil podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske z 21. júna 2000, sp. zn. 1T 82/00.

Podľa § 72 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. uložil odsúdenému aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a zaviazol ho podľa § 228 ods. 1 Tr. por. k náhrade spôsobenej škody **R. B.** vo výške 4 202 Sk a so zvyškom nároku podľa § 229 ods. 2 Tr. por. ju odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený D. K. podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Uviedol v nej, že rozhodnutie krajského súdu pokladá za nesprávne. Predsedníčka senátu je voči jeho osobe zaujatá— mala s ním konflikt v T., kde sa mala vyjadriť na jeho osobu, že sa zídu na súde na obnove konania v jeho veci a tam mu to spočíta. Toto vyjadrenie okrem neho a jeho družky B. Z. mali počuť aj svedkovia K. B., S. F., V... L. a J. N., tých je preto potrebné vypočuť.

Okrem toho pravým vrahom P. U. je V... L., ktorý sa ku skutku priznal, že spoločne s P. R. sa dopustili tohto skutku. Skutočnosť, že 24. júla 2000 poobede sedeli v krčme u Š. spolu pri stole P. U. s V. L. a P. R. môžu okrem neho (odsúdeného) potvrdiť jeho družku, K. B., S. F. a J. N.. Rovnako tak môžu posúdiť, že nasledujúceho dňa ráno o 7.00 hod. menovaných videli vychádzať z bytu P. U. - to môže potvrdiť aj J. Š.. Okrem toho P. R. mal na ruke poškodeného hodinky, čo dovtedy nemal. Aj syn poškodeného P. U. sa rozepamätal, o čom ho informovala (t.j. odsúdeného) jeho družka na návšteve vo výkone trestu, že 24. júla 2000 išiel otcovi vrátiť požičané peniaze a v byte bol občan rómskeho pôvodu, ktorý sa mu predstavil ako V. L., takže tento ho určite zavraždil. Okrem toho odsúdený doručil najvyššiemu súdu 10. marca 2010 list, žiadosť – priznanie k vražde, ktorého autorom má byť V. L..

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a prikázal mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade takto podanej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený vo svojej žiadosti o obnovu konania, ako aj v ďalších podaniach uvádza opakovane tie isté dôkazy a skutočnosti a aj ostatný návrh je len opakovaním predchádzajúcich žiadostí.

V ostatnom návrhu okrem toho na rozdiel od predchádzajúcich návrhov a ďalšieho spolupáchateľa vraždy okrem P. R. a Š. S. označuje aj V. L.. Z toho je zrejmé, že odsúdený doterajším neustálym rozširovaním a opakovaním navrhnutých svedkov a údajných vrahov sa snaží vrátiť pre neho nepriaznivý výsledok trestného konania.

S týmito závermi krajského súdu sa v plnej miere stotožňuje aj najvyšší súd. Po preskúmaní pripojeného spisového materiálu je totiž možné jednoznačne konštatovať, že svedkov ktorých navrhuje v tomto konaní vypočuť odsúdený, vrátane P. U. ml., syna poškodeného P. U. krajský súd vypočul už nielen v základnom konaní, ale boli vypočutí už aj v predchádzajúcich konaniach o povolení obnovy konania, ktoré inicioval odsúdený D. K..

Z uvedeného hľadiska návrh odsúdeného je len opakovaním predchádzajúcich jeho žiadostí, pričom je treba zvlášť zvýrazniť, že uvedení svedkovia či už v základnom konaní, ale ani v konaní v obnove nepotvrdovali skutočnosti uvádzané odsúdeným v predchádzajúcich jeho návrhoch, t.j. že vrahom poškodeného mal byť raz dokonca družka odsúdeného B. Z., potom P. R. a Š. S., neskôr na základe vlastného priznania ako to tvrdil odsúdený M. U. a ako to tvrdí odsúdený teraz, V. L.. V tejto súvislosti je treba poukázať aj na to, že list - údajné priznanie V. L. je bez akýchkoľvek pochybností písané samotným odsúdeným, pričom z doteraz vykonaných dôkazov je preukázané, že odsúdený vo výkone trestu manipuloval svedkov vyhrážkami a sľúbené odmeny, aby svedčili v jeho prospech, resp. sa priznal ku spáchaniu skutku.

Z uvedeného je toľko zrejmé, že ani aktuálny návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nespĺňa kritéria § 394 ods. 1 Tr. por., a to ani napriek tzv. priznaniu V. L. k vražde, pretože sám odsúdený spolu s ním navrhovanými svedkami podľa terajšieho návrhu na obnovu konania mali byť prítomní v krčme u Š., kde údajne mal byť aj V. L. a kde odsúdený a svedkovia mali počuť jeho vyjadrenie, že ide nocovať k poškodenému, resp. ráno ho mali vidieť od neho odchádzať. Pritom v základnom konaní a aj v konaní o doterajších návrhoch o obnove sám odsúdený a ním navrhovaní svedkovia zvlášť J. Š. a P. U. ml. boli už vypočutí a uvádzali úplne iné skutočnosti, ako tvrdí odsúdený vo svojom návrhu.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, len ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

V tomto prípade však tomu tak nie je, naopak odsúdený len opakuje skutočnosti a dôkazy súdu už známe, resp. rovnakého obsahu a snaží sa ich prispôsobiť dôkaznej situácii

tak, aby zvrátil jeho nepriaznivý výsledok pôvodného trestného konania, pričom preukázateľného využíva aj manipuláciu osôb, ktoré sú s ním vo výkone trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel preto k záveru, že Krajský súd v Nitre postupoval procesne a vecne správne, keď preto o návrhu odsúdeného v obnove konania rozhodol na neverejnom zasadnutí podľa § 402 ods. 2 Tr. por. a tak podľa § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol, pretože podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nežiadal podmienky obnovy konania. Na tom nemôže nič zmeniť ani námietka odsúdeného o údajnej zaujatosti konajúcej predsedníčky senátu, pretože táto nebola jednak vznesená bezodkladne podľa § 32 ods.6 Tr. por. a jednak odsúdený sa už od 3. augusta 2000 do 30. mája 2002 a od 15. decembra 2003 sa nachádzal vo väzbe a vo výkone trestu, tzn. že predsedníčka senátu konajúca o stave v čase od 31. mája 2002 do 15. mája 2003, kedy sa odsúdený nenachádzal vo väzbe, ani nemohol vedieť, či D. K. bude vôbec odsúdený a či vôbec bude konajúcou sudkyňou v prípade konania o obnove konania.

Z týchto dôvodov preto aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. mája 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková